

Αντί για απάντηση, ο Έθμερ εμφανίστηκε πίσω από τον καταρράκτη.
Είχε ακόμα τα χρώματά του. Τα ζώα ζητωκραύγασαν ξανά.
«Μα Έθμερ» είπε ένας ελέφαντας, «έδωσες τα χρώματά σου
στο ουράνιο τόξο. Πώς μπορείς να τα έχεις ακόμα;»
Ο Έθμερ χαμογέλασε πονηρά. «Υπάρχουν κάποια πράγματα
που μπορείς να τα δίνεις, να τα δίνεις και να μην τελειώνουν ποτέ.
Να, όπως η ευτυχία, η αγάπη ή τα χρώματά μου».

